

III.

Отровна вода.

Доказано е, че вода, която е била разплакната съ живакъ става отровна. Тия отровни свойства на водата могат да произлизатъ:

1. Отъ разтворенитѣ въ водата páри;
2. Отъ образуванія и разтворенъ живаченъ окисъ;
3. Отъ двѣтѣ причини, при съвмѣстното имъ дѣйствие.

Мисълта, че въ водата се съдържатъ разтворени живачни (метални) páри е много вѣроятна, и то по слѣдующитѣ съображения:

Извѣстно е, че живакътъ образува páри и при обикновена температура, натискътъ на които не е много малтъкъ, може да се мѣри.

Извѣстно е освѣнъ това, че водата абсорбира всичкитѣ газове безъ изключение, та сигурно ще абсорбира и живачнитѣ páри и по този начинъ ние ще имаме въ водата метала, не електролитно, не йонно.

При това, не бива да се прави споръ за това, че тукъ металътъ иде не отъ твърдъ металъ въ водата, а отъ въздухообразенъ металъ; защото тукъ се пита, какво е състоянието на метала въ разтора, безъ да се гледа, отдѣ иде той въ него и отъ какво агрегатно състояние произлиза.

Като почвахъ изслѣдваніята, азъ се ржководѣхъ имнено отъ горнитѣ съображения, които ме убѣждаваха, че трудътъ ми не ще отиде въ напразни лутания и работата ще има успѣхъ.

При това нека забѣлѣжа, че този въпросъ има прѣгълѣмо теоретично значение, което нѣма симсълъ да се изтъква тукъ, освѣнъ съ това да се подчертае, че положения трудъ не е отишелъ за нѣкоя дребулия.¹⁾

¹⁾ Професоръ Лютеръ—сегашниятъ редакторъ на списанието Zeitschrift für physik. Chemie заедно съ професоръ Освалдъ, ми пише между друго, че изслѣдванія отъ мене въпросъ е важенъ (von einer grossen Bedeutung) и продължава: Ich glaube, dass es Ihnen gelungen ist die nichtelektrolytische Auflösung des Queksilbers zu beweisen. (Азъ съмъ увѣренъ, че ви се е удало да докажете неелектролитно разтваряне на живака). Leipzig 15 Mai 1908.